

prijaznih marnov in sladkih obljub, znotraj pa so zgrabljeni volkovi. Škodljivih bukev, zapeljivih knjig in novin se varno izogibaj in kakor strupno zel jih pokončavaj. Kolikor lažljivih knjig pokončáš, toliko dobrih del v nebesih imaš. Dvojne stariše na tem svetu imamo, katerim svoje srce radi predamo: prijatelje in pa bukke. Dobri nam v nebesa pomagajo, slabi nas v pekel vlečejo. — Česar si ne upaš povedati poštenim ljudem, tudi brati ne smeš. — Kakor ni zdravo za tvoje telo se preobjesti, ravno tako škodljivo za dušo je preveč brati. Rajši malo beri, pa dobro. Poštene, krščanske bukve so božji dar, grde, zapeljive bukve, knjižice in novine so pa peklensko seme.“

2. „Kriva vera o šesterih rimskih mašah in dvanajsterih postnih petkih“. Uvod te jako zanimive in podučljive razprave se glasi: „Čudno je, pogosto smešno, pa tudi žalostno, kako ljudje, za drugo dobro podučeni kristjani, v duhovnih kakor v telesnih potrebah radi le tam pomoči iščejo, kder pomoči ni: za dušo v skrivnih, krivovernih molitvah, izmišljenih pobožnostih, za telo pa pri mazačih in čarovnikih, ter se pomoči izogibljuje, katero je dobri Bog za vsako potrebo človeku odkazal“.

3. „Nekoliko besed o domačem petju“. V prvem oddelku te razprave: „Lepo petje, lepo srce“ — govori Slomšek o petju sploh in o njega vrednosti za lepo, krščansko in pobožno življenje; končuje pa ta oddelek tako-le: „Lep božji dar je čudno ubrana pesen, in moder pesnik, ki prave pesni snuje, on je v resnici božji mož in pa svojega rodú velik dobrotnik. Bog nam takih daj! „Srečno je pa ljudstvo, katero veselo peti zna“. Psalm. 88, 16.“

V drugem oddelku se razpravlja „Cerkveno petje“. Tu se podajajo pevcem, orglarjem in godcem lepi nauki, kako naj svoje od Boga dobljene darove v cerkvi na čast božjo porabijo. V opazki na str. 389—391. podana je tudi kratka zgodovina razvitka orgelj.

4. „Beseda nasprotnikom duhovniškega samstva“. Ta članek je objavil Slomšek v „Laib. Kirchz.“ l. 1848 kot dodatek dotičnim razpravam Vončinovim natisnjenim v ravnoistem letniku omenjenega časopisa. V živi in prepričevalni besedi dokazuje Slomšek v tem članku potrebo duhovniškega samstva. — Sploh, posebič pa v slovstvenem oziru so zanimive razprave: 5. „Sveto pismo starega zakona. Poslovenil in razložil P. Placid Javornik. I. zvezek“. 6. „Pismo Metelku“. 7. „Naznanilo A. J. Murkovega slovarja“. 8. „U. Jarnikov etimologikon“. 9. „Slomšek o svojih „Drobtinica“ in 10. „Slomškov uvod k „Djanju svetnikov božjih“.

Prelistali smo knjigo in že iz površnega pregleda razvideli, kako mnogovrstna in zlata vredna je njena vsebina. Vsak duhovnik ali

učitelj, gospod ali kmet, najde v njej mnogo koristnih naukov in vodil za svoj poklic; in pravo je zadel oni rodoljub, ki se je o tej knjigi izrazil kratko pa dobro: „Ta knjiga bi se ne smela pogrešati v nobeni slovenski hiši“.

Sezite torej po njej*) in omislili si bodele izvrstno in jako koristno knjigo, pa tudi pripomogli, da nas gospod urednik skorej razveseli s peto knjigo „Slomškovih zbranih spisov“, ki bode obsegala sloveče Slomškove pastirske liste.**)

Vsakemu pravemu rodoljuba mora na tem ležeče biti, da se preizvrstni spisi duševnega velika in apostola Slovencev, našega nepozabljivega Slomškega, razširjajo med slovenskim narodom, naj se navzame iz njih istinitega katoliškega in slovenskega duha. Josipovič.

Nova cerkva sv. Duha v Solčavi.

(Konec.)

Ob enem se je zdramila nova želja: Še nov velik zvon naj pride v zvonik, koji se bo slišal k daljnim farmanom. Le težko se je bilo za zvonarja odločiti. Priporočan je bil še najbolj Mariborski zvonar. Naročili smo si toraj pri Denzelnovih sinovih v Mariboru novi zvon 24 stotov težek.

Med tem časom je tudi zvonik zrasel za 10 čevljev, dobil je nov omet in na pokrivalo pozlačeno jabelko in pozlačen križ. Pripravljen je bil novega pevca sprejeti, kojega smo vsi željno pričakovali. Ali je že vlit, — ali bo že kmalu priromal novi zvon, — kedaj ga bomo vozili? — taka vprašanja si lahko vsaki dan slišal. Kako ga bomo na tako strmi hrib spravljali — to je bila mala skrb.

Od Lučke strani se mora večkrat čez Savinjo peljati, in ako je voda večja, ne more se voziti. Brodi so silno nevarni, vožnja nevarna.

Kazalo je toraj, ga po Koroškem dobiti. Prišlo je dne 9. mal. srpana poročilo iz Kaple, da bo zvon drugo jutro pod hribom.

Kako lahko so se vozniki dobili. K vsakemu delu so bili ljudje voljni, kolikor ga je bilo pri cerkvi, pa s takim veseljem se niso nobenega lotili, kakor vožnje novega zvona. Sedem parov volov in čez 40 čvrstih fantov se je onega dela vdeležilo. Po ovinkih so z vrvmi vlekli, kjer živina ni potegniti mogla.

*) Dobiva se iztis po 1 gld., kakor tudi tretja knjiga „Slomškovih životopisov“ obsegajoča iztis po 70 nov. pri izdajatelju gosp. Mih. Lendovščaku, župniku v Makolah (Maxau bei Pöltschach), Pis.

**) Po želji mnogih rodoljubov bode peta knjiga obsegala pastirske liste in ne, kakor je g. urednik v predgovoru III. in IV. naznanil, katehitične in druge nabožne tvarine, koja bode priobčena v šesti knjigi, kakor sem poizvedel, je gradivo za peto in šesto knjigo že pripravljeno in za natis prirejeno, pa ne more prej v tiskarno, dokler se četrta knjiga ne speča in tiskovni stroški za njo ne poravnajo. Pis.